

Dankbaar en pieteitsvol zullen we ons
het rijk gevulde leven herinneren van

mevrouw

Alice Van De Pontseele

weduwe van de heer

Raymond De Henau

geboren te Deftinge de 1 december 1887,
en er door de Heer naar het Vaderhuis
teruggeroepen de 24 januari 1980, gesterkt
door de Sacramenten van de zieken.

De families Van De Pontseele, De Henau,
Lefebvre en Van De Pontseele

danken U oprecht voor de blijken
van genegenheid en deelneming in
hun rouw en voor uw vroom gebed.

Uitg. Miserez, Deftinge

Ondoorgrondelijk zijn Gods wegen en even
onbegrijpelijk de lasten die soms op onze
schouders terecht komen. En toch blijft
Gods goedheid op ons gericht en zijn we
veilig geborgen in Zijn liefde. Wat Hij
bewaart is wel bewaard. Hoe heeft de
overledene het klaar gekregen om vreugde
en verdriet zodanig te dragen dat alles
gericht bleef op haar groot gezin ?

Haar leven werd gedragen en gevoed door
een onbegrensd Godsvertrouwen, uitge-
werkt in een mateloze goedheid en nooit
vermoeide zorg en inspanning om zich
totaal weg te schenken, ze leefde voor de
anderen. Eenvoudig, zonder omhaal van
grote woorden, heeft ze het ideaal van de
ideale moeder kunnen benaderen. Haar
geloof, haar contact met de Heer in het
gebed, gaf haar de trouw om alles te
verzorgen voor de Heer, en voor de mede-
mens, zo in vreugde als in pijn. We zijn
fier op zo'n moeder, ze hield zó van ons.
Haar heengaan doet pijn. We blijven haar
dankbaar in het gebed, om al het goede
dat ze gaf aan goedheid en geloof.

Samen met haar echtgenoot, haar vier
engeltjes, en haar diepbetreurde Achiël,
die nog vóór moeder ter ruste ging, waakt
ze over haar geliefde. Onophoudend zal ze
ook vragen dat de Heer hen overvloedig
zegene die haar zoveel geholpen hebben
om alles tot het laatste ogenblik moedig
te dragen.

Zulke moeders leven voor de hemel en
sterven voor de hemel.